

Vse je pripravljeno za širše prebujanje iz tisočletnega spanca

O Bogu in jazu (3)

V prejšnji številki Misterijev smo govorili o BOGU SVETA, ki je razpršen med osnovne delce mikrokozmosa. Prvotno CELO (CEL O) se je razletelo in nato se je proces delitev nadaljeval in te se (infinitizemalno) dogajajo še dandanes. Vzporedno potekajo procesi ponovnega najdevanja prvotnega ENO (EN O). Pri tem sestavljanju v eno uspešno sodeluje tudi človeški UM, ki kot središče Duše zori prek tako imenovanih aha efektov.

Ponovno sestavljanje pa je povezano s številnimi problemi. V času so kvarki (teoretični delci energij/materije: kvarki, fermioni, nevtrini ...) posamično pod vse večjimi pritiski, saj so med seboj soodvisno povezani, medsebojni odnosi pa se vse bolj zapletajo. Težijo po stabilnosti, to jih sili v sprijaznjenje z delno umiritvijo, težnjo po absolutni dopolnitvi nadomeščajo z začasnimi nadomestki (substituti). Tako oblikujejo svoja komunikacijska okolja – atome, molekule ... materijo in so kreator »nežive« in žive narave. Kvarki v času te strukture zapuščajo zaradi stalne težnje po več – razpolovna doba snovi, sevanje ... V končnem predvsem prek sistemov sonc zapuščajo znano v obliki sončnih žarkov. Novim doživetjem naproti. Kvalitativni preskok kvarka je dozorevanje v višjo raven prek srečanja z »zrcalnim« kvarkom (znanost govori o antimateriji) v absolutno dopolnitev. Tako nastane tako imenovani BOZON, ki odide v druge strukture.

Rastemo, ko iščemo, ko delujemo in smo ob tem OSREDIŠČENI.

Težnja po stabilizaciji pelje v materializacijo, po »simpatijah« dopolnjevanja z drugimi delci se spajajo s številnimi deloma dopolnjujočimi. Tako postajajo vse bolj »zemeljski«.

POSTOPEK SPOZNAVANJA LASTNEGA JAZA

Poglobimo se v lastni JAZ, v lastno BIT. Tako stopimo iz svoje materialistič-

ne omejenosti v svet energij: spopadanja, nevednosti, znanja, prevar, pa tudi poštenja, lepote, izkrivljenosti ... Ko se vsaj deloma znajdemo v energijskem svetu, spoznamo, da je stvarstvo mnogo bolj večsmerno povezano in mnogo večje, kot smo na podlagi podatkov mislili pred tem.

Smo v dobi velikih sprememb. Do tega spoznanja je ob izdihu leta 2020 prišlo že veliko duhovnih ljudi. Domala vsi. Tako je vse pripravljeno za širše prebujanje iz tisočletnega spanca. To velja za večino ljudi, ki smo/so pred kratkim verjeli v to ali ono religijo, knjigo, osebo. V KAOSU INFORMACIJ se prej ali slej naslonimo na lastno presojo – uvid.

Toda tudi spoznavanje lastnega JAZA ni enostavno. JAZ preberimo fonološko kot IAZ, s tem se izognemo sodobnejši pretvorbi I v J. JAZ: Î-A-Z = svetloba (I), v prostoru (A) strele (Z ali ʒ). Do te »strele z jasnega« – uvida pa lahko pridemo samo, če do izraza pride UM v nas samih. (Glej ilustracijo v prejšnjem članku.)

Vse bivajoče deluje prek programov, ki so samo približki resničnemu stanju, na to nas opozarja samo beseda RESNICA, ki jo lahko razdelimo na besedi RES NI. V svoji glavi tudi ljudje ustvarimo osebne resnice, ki niso povsem resnične, točne, lahko pa so te naše predpostavke povsem zgrešene. To je trnova krona našemu umu. Ko postanejo kot zabrisovalci identitet razvojno omejujoči, morajo skozi ogenj očiščenja.



Foto splet

Krščanski predniki so še poznali pomen potopitve v sebe samega, kar lahko vidimo v simbolu Koptov (kasneje so podobni simbol »križa« naredili Kelti), ki ga najdemo v Cerkvi Tod v Luksorju, Egipt.

PADANJE V SREDIŠČE SAMEGA SEBE

Postopek spoznavanja lastnega jaza lahko izvajamo samo v okoliščinah miru, predvsem notranjega. Da pridemo bližje notranji izvirni luči zavesti, da pridemo bližje umu, notranjemu preroku, se moramo namreč »potopiti« globoko v svojo zavest. Tako razširjamo svojo zavest kot tudi inteligenco, ki je nadgrajena z resoniranjem z okolico. Tako ne razmišljamo samo z lastnim živčnim sistemom in celicami telesa, ampak tudi z vsem, s čimer smo duhovno povezani.

Spomnite se padanja kamenčka v vodo, ki ob stiku z gladino naredi koncentrične kroge in nato pada v globino. Tudi mi moramo narediti podobno, da pridemo do svojega bistva; ob tem odmetujemo znano, predsodke, »rezane podobe«, saj lahko samo tako padamo sami vase proti osi UMa v lastni DUŠI/hierarhije zavesti.

Do uma – do svetosti – očesa »Feniksa« nikoli povsem ne pridemo, toda lahko pridemo v bližino tega preroka, ki je v nas samih. Kakor hitro to dosežemo,

Umetna inteligenca »strojnega učenja« namesto orodje postaja naš gospodar in rabelj.

se hkrati zgodi odboj k zavestnemu prepoznavanju UMa okoli nas – kako je izjemen, različno dozorel, nikoli povsem domumljiv – in takrat dojamemo polnost sveta izjemne raznolikosti, s številnimi lepotami, ki jih skriva v sebi.

Simbol padanja v središče samega sebe je lahko tudi čebula, ki je sestavljena iz številnih plasti – ovojev, jedrnega, ki se med rastjo stalno poraja. Čebula oponaša tudi obliko kapljice pred padcem na tla.

Rastemo, ko iščemo, kot štirje kozorogi na sumerski slikovni povedi. Rastemo, ko delujemo in smo ob tem OSREDIŠČE-NI. Pojem boga je osišče, če tega osišča ni ali je napačno razumljeno, se začnejo procesi razkroja. To velja tako za posameznika kot za skupnost in zaradi soodvisnosti verjetno tudi za svet nasploh. Ko iščemo globljo resnico, kot smo jo dosegli, torej spreminjamo tako sebe kot svet.

Proces ni nikoli dokončan. Odgovori, ki so dokončni, so ovira pri nadaljnjem razvoju.

Vsak posameznik je poseben, enkratni, a to postane izrazitejši, če ima razvito svojo bit/jaz. Postanemo posebni, če se uglašujemo z naravnim okoljem in postanemo nadrejeni umetni inteligenci, ki pa pri zasledovanju večje učinkovitosti briše človeško vrsto in daje podlago za »transhumanizem«.

KOMUNIKACIJA S SREDIŠČEM IN NARCIZEM

Kako do Uma, do središča lastnega JAZA/Duše, če pa je neskončno droben in spada v tako imenovano temno energijo, je torej negledljiv, nedoločljiv, neulovljiv ...? Komunikacija med nami s samim seboj večinoma poteka na podlagi klišejev, saj si tako poenostavimo zapletenost sveta in obenem postanemo učinkovitejši. A to nas pri zahtevnejših temah oddaljuje od bistva.

Polni napuha, predsodkov filozofske lenosti, poslanstva samouresničevanja lastne absolutne ljubezni ne moremo dobro uresničevati. Povezujemo se drug z drugim v taka in drugačna prijateljstva, zveze, skupnosti in smo kot del nekakšnih klastrov mionov, ki v času hitro razpadejo, pa jih sproti nadomeščamo in delamo druge povezave.

Če želimo ustvariti trdnjše povezave, ne smemo delati »rezanih podob« – klišejev, ki so sicer nujni del miselnih procesov, toda le kot tehnično pomagalo. Inspirativno se moramo dvigniti nad znano. Do globljega spoznanja ljubezni pridemo, če pri tem damo na prvo mesto intuicijo, ki pa je prostor delovanja Uma. Racio je torej potreben, ampak le kot podpora razsvetljenemu Umu, ki je nesmrtni del duše, šibak, komaj zaznaven, pa še to samo v pogojih tišine ali pa hudih stisk, če se nanj naslonimo. Razum je lahko le tehnično sredstvo; če postane samonamemben, je za UMnost uničujoč.

TRETJE OKO V SVEH SVOJIH DIMENZIJAH



Upodobitev duhovnosti Arhonta in dveh bikov – kraljev, 2.700 p.n.št., pečatni valj iz Aragonita, Abu Habba, Sippar, Irak

KAČA – NARAVA IN NJENA NEMOČ



Kača voz, Azteki, Mehika, 1200-1519 n.št., 30,5 x 24,5 x 10 cm, inv št. 1950.410, kolekcija Norweb, Muzej Clivlend, ZDA; [Viri](#)



Kaj naj pred tabo SVET, ves majhen, kot otroček nedozorel?

Lepenski vir

Ilustracija V. Stres

Kača – NARAVA ima svoje metode doseganja enosti. Očistimo njeno »tretje oko« in podprimo procese zoženja kompromisarstva, ki je sicer nujni sestavni del žive narave – gnezda našega bivanja.

Um je naš notranji prerok, genij in čudovitost; če si ga ne priznamo, smo lahko samo služabniki drugih vplivov. Služabniki so le posoda drugih duhovnosti in lahko rečemo, da so ujeti v razum oziroma da jih »nosi luna«. V zorenju lastnega JAZA se lahko ustavimo, hrepenenja postanejo sama sebi namen. Takrat zapademo v narcizem in postanemo del TRNOVE krone in strup vsem, ki želijo v globlje ravni, kot smo sami – samozadovoljni z doseženim. V tem stanju stalno porajanje mladosti jaza obrnemo v usihanje te notranje sile, postopek odmetavanja manj dozorelega makrosveta zaustavimo z vztrajanjem prepričanega, posledice so povezane z anihilacijskim krogom starca.

DUHOVNI ZOMBIZEM

Mikrosvet je neviden, tudi prek tehničnih pripomočkov, v končnem neulovljiv. Duhovna oslepitev, ki se izvaja nad predvsem nesvečeniškimi ljudmi v obdobju po Jezusu, ima za posledico »dobo mušic«, bitij, ki se vedejo podobno kot mušice enodnevnice in nimajo pomembnejše duhovne razvojne teže.

V Sikstinski kapeli na stropu si lahko ogledamo upodobitev Boga ljudi muh Belcebuba, po judovskem izročilu imenovan Baal-Zebuwl (»**Bog GNOJA**«), saj se ljudje v tej dobi hranijo z informacijskim govnom – nevsebinskim kičem in duhovnim »gnojem«. Posledica je množični ateizem, kar lahko izenačimo s slepoto, ki je nadgrajena s samooslepitvijo,

METODA DELA

Pri svojih raziskavah se naslanjam na dve tehniki, ki sem ju razvil sam, a sta zaradi pomoči pri razkrivanju vsebin velikokrat zelo učinkoviti: vizualizacija umetnosti, ki jo najdete na spletu, in fonološka analiza besed (Vladislav Stres: *Sprehajanje med črkami*, neobjavljena knjižica).



Speči Adam in Eva med prošnjo »Boga« Belcebuba, ki ji kot buba nemo govori: »Nič ne morem«, z odkrito levo nogo pa: »Pojdi naprej, sama brez duhovnosti Adama.«

ki je posledica gnusa zaradi duhovno informacijskega »smrada in gnoja«. Tovrstno stanje ljudi lahko imenujemo tudi DUHOVNI ZOMBIZEM.

Vrednote v času razraščanja dekadence hitro izgubljajo vrednost in postajajo tržno blago, ljudje, ki z njimi trgujejo, pa se znajdejo v položaju prostitutov in razosebljenosti.

V pogojih vse večjih sevanj, prenašanja podatkov po zraku smo potiskani v nemir, z okoljem pa vse težje resoniramo. Tako hitro izgubljam položaj proti umetni inteligenci, pa tudi inteligenci in posegom nam nepoznanih tujih, tudi medzvezdnih civilizacij. Umetna inteligenca tako imenovanega strojnega učenja namesto orodje postaja naš vodnik, gospodar in s tem tudi rabelj, zato je razvoj lastne biti in naravne inteligence v tej dobi razvojna nujnost.

ZAKLJUČEK

Tovrstni pogled na mesto posameznika in Boga, ki ga v bistvu sestavljajo bolj in manj umni umi, zahteva, da se najprej ozremo vase in stopimo na pot iskanja svoje vloge v svetu, saj je vsakdo poseben, enkraten, in vsakdo ima svojo pot in

poslanstvo. Vsakdo razpolaga z vrhunskim Umom, ki je kot nesmrtno »Feniksovo oko« temelj trajnih reinkarnacijskih procesov.

Posledica tega zavedanja so močne neustrašne osebnosti, ki niso podredljive, ki jih magi, cerkve, ideologije ... ne morejo programirati v fatalizem. Takšni ne častijo diktatorjev, poudarjena sta soodgovornost in zahteva o nedotakljivosti identitete posameznika. V današnji dobi spodbujanega kaosa, številnih ljudi »ovac«, ki nočejo razmišljati z lastno glavno, je tovrstno poudarjanje svetosti sveta izjemnega pomena.

Vsak ima torej osnovno pravico in nalogo samoprogramiranja, saj samo tako lahko razvija svojo identiteto. Toda tudi tu je past – če nismo dovolj blizu lastnemu umu, samorojenemu koščku sveta, nepoglobljeni zapadamo pod vpliv samoljubja, površnosti delnih resnic. Modrost ne zametuje idealizma niti materializma niti sončnosti altruizma, ampak vse združuje v enost sodelovanja in iskanja višje dimenzije dopolnjejoče ljubezni.

Vladislav Stres